

AANBEVELING VAN DE RAAD

van 10 december 1982

betreffende de beginselen van een communautair beleid inzake de pensioenleeftijd

(82/857/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien de door de Commissie ingediende ontwerp-aanbeveling,

Gezien het advies van het Europese Parlement⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Overwegende dat de Raad op 18 december 1979 een resolutie betreffende de aanpassing van de arbeidstijd⁽³⁾ heeft aangenomen en dat het Permanent Comité voor arbeidsmarktvraagstukken in grote lijnen overeenstemming heeft bereikt over de wenselijkheid om geleidelijk aan alle werknemers het recht te verlenen vanaf een bepaalde leeftijd het tijdstip van uittreding zelf te kiezen;

Overwegende dat tal van redenen een meer flexibele pensioenleeftijd rechtvaardigen; dat deze redenen hoofdzakelijk voortvloeien uit objectieve behoeften en de verlangens van de betrokkenen, maar ook uit overwegingen van algemeen politieke aard;

Overwegende dat er een aantal beginselen moet worden vastgesteld met het oog op de geleidelijke verwezenlijking van deze communautaire doelstelling,

VERZOEKT DE LID-STATEN :

als een van de doelstellingen van hun sociaal beleid de verwezenlijking van de flexibele uittreding te erkennen; dit houdt in dat werknemers in de zin van de nationale wetgeving, onder de bij de wet voorgeschreven voorwaarden, de mogelijkheid hebben om vrijelijk het tijdstip van uittreding te kiezen.

BEVEELT DE LID-STATEN AAN :

A. Uit te gaan van de volgende beginselen om, in het kader van de verschillende pensioenstelsels, geleidelijk de flexibele uittreding tot stand te brengen, daarbij met name rekening houdend met de autonomie van de sociale partners :

1. Om het mogelijk te maken dat de uittreding op vrijwillige basis geschiedt, dienen de regels

betreffende de leeftijd waarop men gewoonlijk voor ouderdomspensioen in aanmerking komt, soepeler te worden. Dit betekent

- dat de werknemer vanaf een bepaalde leeftijd en eventueel tot een maximumleeftijd het recht dient te hebben om de leeftijd waarop hij met pensioen wenst te gaan, vrijelijk te kiezen;
- dat bij gebreke daarvan, en voor zover het stelsel een vaste pensioengerechtigde leeftijd voorschrijft, de werknemer de mogelijkheid moet krijgen om gedurende een voorgeschreven periode vervroegd pensioen aan te vragen, dan wel dit pensioen tot na de voorgeschreven leeftijd uit te stellen. Kortingen bij vervroegde pensionering mogen niet zodanig zijn dat de keuzemogelijkheid daardoor wordt aangetast;
- dat de versoepeling van de voorschriften inzake de leeftijd waarop men voor ouderdomspensioen in aanmerking komt, voorts ook het resultaat kan zijn van een stelsel waarbij na een voorgeschreven aantal jaren van verzekering of beroepsuitoefening het recht op een anciënniteitspensioen wordt erkend.

2. De in punt 1 genoemde maatregelen mogen geen beletsel vormen voor bestaande of toekomstige mogelijkheden ten gunste van werknemers om tijdens de laatste jaren vóór hun pensionering een geleidelijke werktijdverkorting te krijgen.

3. Maatregelen om oudere werknemers door financiële aanmoedigingen tot vervroegde uittreding te bewegen, die slechts voor een beperkte periode op grond van uitzonderlijke economische omstandigheden zijn ingevoerd, mogen niet worden gezien als onderdeel van een stelsel van flexibele uittreding.

De Lid-Staten bepalen voorts welke regelingen niet als onderdeel van een stelsel van flexibele uittreding mogen worden beschouwd.

4. Werknemers die een ouderdomspensioen genieten, mogen niet worden uitgesloten van iedere vorm van betaalde arbeid.

5. Tijdens de jaren die voorafgaan aan het einde van het beroepsleven dienen er programma's ter voorbereiding op de pensionering te worden uitgevoerd met de medewerking van werkgevers- en werknemersorganisaties en andere betrokken instellingen.

⁽¹⁾ PB nr. C 267 van 11. 10. 1982, blz. 71.

⁽²⁾ PB nr. C 178 van 15. 7. 1982, blz. 30.

⁽³⁾ PB nr. C 2 van 4. 1. 1980, blz. 1.

B. In een eerste fase hun pensioenstelsels tijdens de komende twee jaar in het licht van deze beginselen aan een onderzoek te onderwerpen en ook te onderzoeken of een veralgemening van de mogelijkheden tot geleidelijke pensionering haalbaar is, ten einde de overgang van voltijdse beroepsactiviteit naar de pensionering te vergemakkelijken.

De Lid-Staten delen het resultaat van deze studies binnen twee en een half jaar na aanneming van deze aanbeveling aan de Commissie mede, zodat deze ten behoeve van de Raad een verslag kan opstellen over de bij de toepassing van de flexibele en geleidelijke uittreding geboekte vorderingen en

ondervonden moeilijkheden, en zij in voorkomend geval andere maatregelen ter verwezenlijking van gemeenschappelijke doelstellingen kan voorstellen, om aldus de overgang van werknemers van een voltijdse beroepsactiviteit naar de pensionering te vergemakkelijken.

Gedaan te Brussel, 10 december 1982.

Voor de Raad

De Voorzitter

G. FENGER MØLLER
